

„НА УЧИТЕЛЯ С ЛЮБОВ“

Вероятно всеки юбилей на наш колега и приятел ни поставя в затруднената ситуация да потърсим искрени думи на признателност и благодарност, с които да изразим отношение си. И тогава сме склонни да се замислим доколко споделяме всекидневното си общуване с приятели и колеги, с които животът ни е вплел в неочаквани избори, направени на младини, в студентските години, донякъде предопределени, а може би и напълно осъзнати. Личността на проф. д-р Андрей Андреев е емблематична не само за видната история на Историческия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, а преди всичко за многолюдното „семейство“ на всички негови верни приятели, колеги, бивши студенти и съмишленици на изминалите съпреживени емоции, моменти, разочарования и неуспехи.

Почти целият съзнателен и професионален път на проф. А. Андреев е свързан с Университета и неговия Исторически факултет – от студентската скамейка през 1980 г. в специалност „История“, през годините на отдадена преподавателска и научна дейност, започнал с асистентското му назначение през 1986 г., продължаващ и днес. Единици са хората, способни да се похвалят, че са вписали личностната си реализация с едно-единствено работно начинание и са му отдали времето, силите и успехите си – вече близо 40 години „посветеност“ на каузата *Исторически факултет*.

Историческите пристрастия и научите интереси на младия историк Андрей Андреев трайно ще формират фокуса на професионалните му занимания, аргументирано анализиращи сложната история на Руската православна църква за дълъг период – от края на Късното средновековие до средата на XX век. Тази монографична поредица от надграждащи се тематично авторски трудове – докторска дисертация и няколко научни изследвания книги, разкриват широкия хоризонт от историческа проблематика, портрети на личности и новаторски концепции, застъпени и доразвити в богатата научна продукция на автора. И ако навлизането в тайните на руската история и осветляването на различни гледни точки остават постоянна константа в творчеството на вече проф. Андреев, то този индивидуален процес се характеризира с учудващо търпение, уважение и толерантност към спецификите на изследователския обект. Малко неприсъща за леко „бунтарската“ натура на човека Андреев тази константа съжителства безпроблемно с автор-

ската непоколебимост на историка Андреев. Всичките му творчески изследователски проекти излъчват научната честност и творческа дързост – да се отстояват и пропагандират дори неудобните за съвременното ни исторически събития. Да се запази последователно идентичен в разбиранията и преценките – това отличително качество ще маркира личностните и авторските преценки.

И ако отстояването на демократични каузи и нови политически пристрастия е присъщо за цялото поколение след 1989 г., проф. Андреев навлезе в сферата на обществените взаимоотношения с демонстрирано уважение към идейните конкуренти, с ясното осъзнаване на трансформацията на историческото развитие – как често губим и печелим врагове. При внимателно вглеждане в приятелския кръг на Андрей Андреев обаче ще се намерят същите тези негови приятели, състуденти и колеги, с които споделя общи спомени от ранните си студентски години във Велико Търново. Приятели за студентски напивания, младежки изживявания, издържани изпити и финансови загуби, но подкрепящи се в името на голямото приятелство. Приветливото поведение на проф. Андреев и искрените му приятелски контакти са атестирани от масовата подкрепа на колегите от Историческия факултет за административните и управленските му качества.

Без всяко съмнение меродавна оценка за личните качества, професионалните успехи и научните постижения на проф. А. Андреев дава от многобройната и така разнолика група от негови колеги, бивши студенти и настоящи приятели, съмишленици и партньори. Пръсната из цяла България – в училища, музеи, институции, университети – тази преди всичко историческа като занимание и образование общност се гордее да е свързана с приятелски и професионални контакти с проф. Андреев. На нейния внушителен фон изпъква най-важната и солидна опора, емоционалния заряд и причината да се съществува – неговото прекрасно семейство и негова гордост – Деница, Кристина, Лъчезар.

Всеки юбилей е повод за сантиментални, откровени, искрени и прочувствени слова. Време за споделени мигове и неизречени думи, на забравени спомени и неизпълнени обещания. Но и момент, в който кратко и от сърце да изречем – на колегата, преподавател, учител и най-вече приятел проф. Андрей Андреев – „*Мно́гая лѣта!*“

Светла Глушкова